

Przyjaźń w życiu codziennym

W człowieku jest pragnienie, aby mieć dwóch, maksymalnie trzech przyjaciół. To są wtedy moi przyjaciele. Lubimy zresztą używać zwrotu: "mój przyjaciel", "moja przyjaciółka". Przyjaciel to ktoś, kto został zaproszony do mojego życia. Ja podzieliłam się z nim swoim życiem. Na ogół jest to człowiek, który zna moje losy, jest blisko mnie, wie co przeżywam. Poza tym, jest to człowiek, który ma prawo powiedzieć mi bardzo przykre rzeczy, powiedziałabym nawet, że ma obowiązek poinformowania mnie, że robię coś złego, jeśli tak jest. Od przyjaciela oczekujemy wielu informacji i mamy do niego całkowite zaufanie. Jest to oczywiście relacja obustronna: ja znam jego, a on zna mnie. Akceptujemy go takim, jaki jest, bez względu na to, co się dzieje. I to jest ważne.

Pokazujemy siebie w swoich słabościach, w bólach i trudach. Przyjaciel widzi cię, ot tak. W przyjaźni bardzo ważne jest oddanie. Stąd bierze się wielka odpowiedzialność za to, że ktoś się odkrył

Jak dobieramy sobie przyjaciół?

Wiele osób uważa, że być przyjacielem to znaczy zawsze mówić "tak", być zawsze gotowym do pomocy, spełniać każdą prośbę przyjaciela.

Jednak podobne działanie służy maskowaniu, a nie odkrywaniu prawdziwej natury własnej osobowości, własnego Ja, a tym bardziej osobowości drugiego człowieka.

Zmusza do jedynie powierzchownego działania.

Wydaje sąd o drugim, wyrok na niego.

Wywołuje złość, zamknięcie się w sobie, nie jest bodźcem do życia.

Uniemożliwia, w istocie, spotkanie, dialog, przyjaźń z sobą samym i z innymi.

Z tego też powodu wyeliminować ze swej natury projekcję, zrezygnować z urojeń na temat innych, oznacza wyzwolić serce.; Ja zaś uważam, że powinno się w taki sposób pomagać przyjacielowi, by go skłonić do jego własnego rozwoju.; To wszystko powoduje głębokie zmiany w osobowości.;

Jest to właściwy punkt wyjścia, aby stać się przyjacielem, aby móc nim zostać. Tylko z naprawdę czystym, prawdziwym, niewinnym sercem można spoglądać na innych, na siebie samych, świat, wolnym i twórczym wzrokiem. Uważam, że przyjaźń jest drogą trudną. Są ludzie, którzy mają na tyle otwarte serca, że bezustannie trwają w stanie przyjaźni do całego świata, tak jak św. Franciszek

Jakimi my jesteśmy przyjaciółmi?

Być przyjacielem czy mieć przyjaciela?; Taka jest istota przyjaźni - syci się sama sobą, jest źródłem wsparcia i ochrony, nakazuje ufność, koronuje ją wierność, a jej fundamentem jest lojalność; Najpiękniejsze pary przyjaciół, jakie znam, to Jezus i Piotr, św. Franciszek i św. Klara. Ich miłość do siebie była przepiękna przyjaźnią, ich przyjaźń była pełna miłości.; Już samo słowo jakże jest bogate - przyjaźni, tak blisko, że przy samej jaźni, przy najistotniejszej istocie drugiego; Przyjaciel akceptuje drugiego takim, jakim on jest, ale także zawsze potrafi go mobilizować do stałego przekraczania własnych słabości.; Wychowanie samego siebie do życia odpowiedzialnego zaczyna się od opanowania własnych słabości i wyrabiania dobrych sprawności moralnych (cnót).; Czy słuchanie jest warunkiem przyjaźni? Przyjaźń jest czymś "pomiędzy". To nie jest tak, że ktoś stanie się słuchaczem, bo przyjaźń jest przestrzenią pomiędzy ludźmi. Między ludźmi jest słuchanie, ale jest też i cisza. I na ciszę kładłabym nacisk. Przyjaciel to człowiek, do którego przychodzisz i z którym można milczeć.

'Ćwiczenia duchowe'

Czy nie sądzisz, że przyjaciel jest dla ciebie prawdziwym podarunkiem od Pana Boga?; Czy czułeś się szczęśliwy, otrzymując od Boga dar w postaci obecności drugiej osoby?; W koleżeństwie i przyjaźni zwykle wychowuje się człowiek do wyboru stałego partnera życia - do miłości narzeczeńskiej i małżeńskiej. Nie może się to dokonać bez systematycznej i stałej pracy nad sobą. Święty Paweł zachęcał pierwszych chrześcijan; . Adam Naruszewicz pisał, że człowiek szalony "bawi się kochaniem". Wynika z tego, że człowiek rozważny szanuje i miłuje innych - zwłaszcza płęć odmienną - naprawdę. Spróbuj wykazać różnicę między tymi dwiema postawami. Na czym polegała mądrość pięciu panien z ewangelicznej przypowieści?; Czy warto mieć dobrych kolegów i dobre koleżanki?; Na czym polega prawdziwa i fałszywa solidarność w koleżeństwie?; Czy przyjaźń wymaga wysiłków, by ją podtrzymywać w istnieniu i rozkwicie?